

A woman is lying on her back on a large, ornate red and gold rug. She is wearing a red and gold patterned headscarf and a matching long-sleeved top. She is smiling at the camera. The rug is laid out on a light-colored tiled floor. The photo is framed with a decorative border.

بهترین شروع برای کتابی که در عنوان از «ظرافت جوجه‌تیغی» حرف می‌زند، چه می‌تواند باشد؟ آنچه هرگز ممکن نیست فکری را بکیند؛ خودکشی کودکان ۱۲ ساله است. تنها خواندن چند صفحه از کتاب کافی است که مطمئن شویم با کتابی متفاوت سروکار داریم. آن قدر متفاوت که ما را به ادامه دادن و بیشتر خواندن مجبور کند. کتاب، داستان ساختن است با سکانی از طبقه مرفه که هبگی تحصیل‌کرده و از قشر ثروتمند جامعه هستند. در بین اینها زن سرایدار است که راوی و شخصیت اول داستان است. از همین جاست که کلیشه‌های آن هنجی شکسته می‌شود. ۵۴ ساله از قدرت تفکر و روایت بیسیار با آله راوی داستان است. سرایدار که از شغلش راضی است نمی‌خواهد هرگز به چیزی جز سرایدار شدن مشغول باشد و مهم‌تر از آن، نمی‌خواهد تصویر کلیشه‌ای یک زن سرایدار را بر هم بزند. تمام مدت روز توپ‌باز را روشن می‌کند تا صدای آن در سکوت پیچید و بی‌توجه به تلویزیون، کتاب می‌خواند. آن قدر ادبیات خوانده که اسم گربه‌اش را به طرفداری از تولستوی، لئون گذاشته است. با مارکس و دیدگاهش آشناست. غلط‌های دستوری و زبانی افراد تحصیل‌کرده ساختمان آزاری می‌دهد و بیش از هرکس در میان تمام ساکنان معنای زندگی را فهمیده است.

انديشه يکي
است!

نگاهی به «ظرافت چوجه تیشی»:
فلسفه و زری های یک زن سرایدار
نویسنده: موریل باربری
مترجم: مرتضی کلاتریان
نشر: آگاه
سال انتشار: ۱۴۰۰

اعتراف جورج سانتوس نماینده سابق کنگره آمریکا به فساد گسترده پائونگ ترن شیناواترا دختر میلیاردر سرمایه دار نخست وزیر تایلند شد برد پیت گام‌های آخر بازیگری را برمی‌دارد